

Ta có mưa để rửa hờn vong quốc
Tội đồng bào quê cũ mất tự do
Tội non sông lụt lội chẳng ảm no
Dân tộc phú vẫn ăn trên ngồi trốc.

TA

Ta có nắng để hong phơi lệ ướt
Đã vì người mơ ước buổi thanh xuân
Đã vì đời biển biệt những mùa trăng
Và đau đớn cơn hồng hoang loạn lạc.

CÓ

Ta có gió để nhớ nhung man mác
Về nơi nào thơm lúa chín đồng quê
Về thưở nào phượng thắm lúc sang hè
Hoa soan tím đường làng xưa tuổi ngọc c.

Ta có mây bồng bênh trên mái tóc
Vượt thời gian bay bổng khắp tinh cầu
Trời thênh thang xa lớp sóng biển dâu
Quên đây đó cuộc đời xoay diên đảo.

Ta có trăng để đêm xanh huyền ảo
Làm người yêu trong mộng rất gần nhau
Cơn trùng ca tình tự suốt đêm thâu
Ngoài tấm tối, hồn bao la tuyết trắng.

Nguyễn Thị Ngọc Dung